

ÁLYKTUN RÁÐSINS

frá 24. mars 1997

um nýtt átak til að auka samkeppnishæfni sjóflutninga í bandalaginu

(97/C 109/01)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS,

1. FAGNAR almennu skipulagi og stefnumiðum í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar, „Til móts við nýja stefnu í siglingamálum“, sem miðar að því að efla flota bandalagsins og fjölga atvinnutækifærum sjómanna í bandalaginu, og þar sem einkum er lögð áhersla á hliðstæða og samstillta þróun á lykilsviðum sem framkvæmdastjórnin tiltekur, en þau eru:
 - samkeppnishæfni flota bandalagsins á alþjóðavettvangi,
 - frjálsir markaðir,
 - frjáls samkeppni,
 - öryggi;
 2. VEKUR ATHYGLI Á að framangreind lykilsvið tengjast innbyrðis, enda geta stefnumarkandi ráðstafanir á einu sviði haft áhrif á eitt eða fleiri hinna;
 3. LEITAST VIÐ að tryggja efnahagslegan ábata á vaxandi markaði fyrir þjónustustarfsemi á sviði sjóflutninga og að fjölga í senn atvinnutækifærum sjómanna í bandalaginu og starfsmanna í landi og efla verkkunnáttu tengda siglingum;
 4. VIÐURKENNIR að sjóflutningamarkaðurinn er alþjóðlegur, þar sem skipaeigendur í bandalaginu verða að keppa á alþjóðavettvangi og að stefnumið og reglur bandalagsins hljóti að miðast við það;
 5. VIÐURKENNIR að rétt er að þróa sjóflutninga, enda vistvænn valkostur eða viðbót við aðrar greinar flutninga, og að flutningar á stuttum sjóleiðum, að meðtalinni reglubundinni ferjuþjónustu, gegna veigamiklu hlutverki í verslun innan bandalagsins og því að annast tengiflutninga fyrir úthafssiglingar;
 6. ÁLÍTUR að sjóflutningageirinn hafi sjálfur mikilvægu hlutverki að gegna, með vaxandi samkeppni á alþjóðavettvangi, við að laga sig að breytingum innan þess lagaramma, sem sjóflutningum er settur, og með hliðsjón af þeim markmiðum sem eru sett fram í þessari ályktun;
 7. VIÐURKENNIR að sértækra ráðstafana er þörf til að framfylgja markmiðum bandalagsins á þeim lykilsviðum sem fyrir er getið, einkum til að stuðla að samkeppnishæfni flota bandalagsins og atvinnutækifærum sjómanna í bandalaginu, enn fremur til að efla frjálsa markaði;
 8. ER SAMMÁLA framkvæmdastjórninni um að öryggi á hafi úti sé mikilvægur þáttur og hægt sé að ná óáskillegu samkeppnisforskoti á sviði sjóflutninga með því að vanrækja öryggis- og umhverfisþætti; því er rétt að grípa til ráðstafana þar sem við á, í því augnamiði að:
 - stuðla að aukinni ábyrgð allra á öllum stigum sjóflutningageirans gagnvart gæða- og öryggismálum,
 - tryggja að þegar ekki er farið eftir bindandi alþjóðlegum öryggis- og gæðastöðlum og öryggis- og gæðastöðlum bandalagsins leiði það ekki til skertrar efnahags- og samkeppnisstöðu þeirra fyrirtækja sem fylgja settum stöðlum ⁽¹⁾;
- FELLST Á að aðgerða sé þörf á eftirtöldum sviðum og samkvæmt eftirfarandi meginreglum:
- A 1. Aðstoða ber sjóflutningageirann innan bandalagsins við að standast strangar gæðakröfur og að efla samkeppnishæfni sína með því að:

⁽¹⁾ Sjá einnig ályktun ráðsins frá 8. júní 1993 um sameiginlega stefnu um öryggi á hafi úti, Stjútíð. EB nr. C 271, 7. 10. 1993, bls. 1.

- a) tryggja áfram að menntun og þjálfun sjómanna af öllum stigum innan bandalagsins og starfsmanna í landi standist strangar gæðakröfur, með því að hagnýta sem best úrræði aðildarríkjanna og lagagerninga bandalagsins;
- b) tryggja sjóflutningum aukið vægi í rannsókn- og þróunaráætlunum bandalagsins (svo sem Euret, MAST, Maris) og að þessar áætlanir séu vandlega samræmdar, bæði innbyrðis og við áætlanir aðildarríkjanna, og að þar verði lögð sérstök áhersla á að fjármagn sé nýtt á sem skilvirkastan hátt;
- c) þróa flutninga á stuttum sjóleiðum sem vistvænan valkost eða viðbót við aðrar greinar flutninga⁽¹⁾;
- d) tryggja að samkeppnisreglum bandalagsins sé beitt á skýran hátt, að teknu tilliti til sérstöðu sjóflutninga;
- e) styrkja samkeppnisstöðu skipaeigenda í bandalaginu gagnvart alþjóðlegum samkeppnisaðilum;
- f) tryggja að lagasetning og stjórnsýslumeðferð sem varðar skipaeigendur og sjóflutninga byggi ávallt á hlutfallsreglunni.
2. Rétt er að aðildarríkin íhugi þann kost að fullgilda samþykktir Alþjóðavinnuáráðs (ILO) frá 84. siglingaráðstefnu Alþjóðavinnuáráðs frá 1996 sem haldin var í Genf í október 1996.
3. Brýnt er að framkvæmdastjórnin samþykki endurskoðaðar viðmiðunarreglur um ríkisaðstoð í samræmi við 92. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til sérstakrar yfirlýsingar framkvæmdastjórnarinnar um þetta efni.
- B. 1. Framkvæmdastjórninni ber að leggja fram, eins skjótt og auðið er, orðsendingu sína um erlend samskipti, en hún verður lögð til grundvallar sérstakri umræðu um stefnumótun.
2. Halda ber áfram marghliða og tvíhliða aðgerðum sem stuðla að afnámi hafta í alþjóðaviðskiptum, bæði með tilliti til sjóflutninga og þjónustustarsemi sem tengist þeim svo að bandalagsfyrirtæki í atvinnugreininni njóti sömu tækifæra og fyrirtæki þriðju ríkja innan bandalagsins.
- C. 1. Aðildarríkjunum og bandalaginu ber að styðja viðleitni Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar til að þróa gæðaviðmiðanir, sem eru bindandi á alþjóðavísu, fyrir fánayfirvöld og skipaskrár.
2. Þar sem við á:
- ber að samþykkja lagagerning innan bandalagsins til að tryggja viðeigandi og einsleita framkvæmd þessara viðmiðana, þar sem kveðið er á um meginreglur er tryggi öruggan rekstur skipaskráa aðildarríkjanna,
- ber, þegar þar að kemur, að skoða vanda vegna skilgreiningar á gagnsærri ábyrgðarskyldu, eignarétti, yferráðum og stjórnunarkröfum auk þess sem skoða þarf raunveruleg efnahagsleg tengsl greinarinnar, jafnframt því sem ákvæði framangreinds stofnsáttmála eru virt.
3. Herða verður eftirlit með því að skip bandalagsins og þriðju ríkja uppfylli alþjóðlega staðla með skilvirkri beitingu tilskipunar ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarríkiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna⁽²⁾, til að hámarka fyrirbyggjandi áhrif hennar; þar skiptir samræmd beiting reglna um kyrrsetningu og raunverulegt gagnsæi höfuðmáli.
4. Athuga ber, í samráði við atvinnugreinina, hvort ábyrgð á öruggum rekstri skipa skuli við tiltekna aðstæður ná til farmeigenda.
5. Örva ber frumkvæði innan atvinnugreinarinnar sem miðar að því að gæðaviðmiðanir í sjóflutningum verði bætтар.

⁽¹⁾ Sjá einnig ályktun ráðsins frá 11. mars 1996 um flutninga á stuttum sjóleiðum, Stjtið. EB nr. C 99, 2. 4. 1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 157, 7. 7. 1995, bls. 1.